

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

48-18-231/15-109

TRGOVAČKI SUD 2
U ZAGREBU
PRIMLJENO

30-07-2019

poštom — neposredno

..... primj. priloga

..... orisloiba

Poslovni broj: 66 PŽ-4491/2019-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Davora Pustijanca, predsjednika vijeća, Tatjane Kujundžić Novak, suca izvijestitelja i Nikoline Mišković, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom GUD-VLAK PROJEKT d.o.o. u stečaju, OIB 38552643243, Zagreb, Slovenska 4, odlučujući o žalbi IVANA TOMINOVA iz Luke Pokupske 3A., OIB 48673178556., protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj St-231/2015-115 od 17. lipnja 2019., u sjednici vijeća održanoj 17. srpnja 2019.

riješio je

Odbija se žalba Ivana Tominova iz Luke Pokupske kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj St-231/2015-115 od 17. lipnja 2019.

Obrazloženje

Pobijanom odlukom prvostupanjski sud je kupcu Ivanu Tominovu iz Luke Pokupske 3A., OIB 48673178556 kao razlučnom vjerovniku naložio uplatiti troškove iz čl. 170. SZ-a u iznosu od 26.933,12 kn, na sudski depozit Trgovačkog suda u Zagrebu otvoren kod Hrvatske poštanske banke d.d. Zagreb, broj HR 9223900011300000460 poziv na broj 231-15.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi kako je rješenjem suda od 31. kolovoza 2015. određena prodaja nekretnine stečajnog dužnika k.č. br. 91/1 livada, ukupne površine 1945 m² upisana u zk. ul. br. 3719 k.o. Domaslovec, prema čl. 164. st. 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96 do 133/12; dalje: SZ), koji se u ovom postupku primjenjuje na temelju odredbe čl. 441. st. 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15) uz odgovarajuću primjenu odredaba Ovršnog zakona. Na 15. usmenoj javnoj dražbi 11. prosinca 2018., ponuditelj Ivan Tominov iz Luke Pokupske 3A., OIB 48673178556, koji je ujedno i razlučni vjerovnik ponudio je najvišu cijenu u iznosu od 28.927,34 kn i zatražio oslobođenje od plaćanja kupovnine na temelju odredbe čl. 107. st. 5. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17; dalje: OZ). Kako je na temelju odredbe čl. 103. st. 3. OZ-a ispunio uvjete da mu se dosudi nekretnina, sud je donio rješenje o dosudi 14. prosinca 2018. kojim nekretninu dosuđuju tom razlučnom vjerovniku, a rješenjem od 17. lipnja 2019. naložio mu je uplatiti troškove iz čl. 170. st. 2. SZ-a, u iznosu od 26.933,12 kn.

Protiv rješenja žalbu je podnio Ivan Tominov. U žalbi u bitnom navodi kako prvostupanjski sud nije postupio po uputi ovog suda iz rješenja od 10. travnja 2019. i nije ispitao troškove stečajne upraviteljice u skladu s njegovim istaknutim prigovorima. Navodi da su troškovi iz čl. 170. st. 2. SZ-a previsoko obračunati. Smatra kako sud trebao priznati troškove po osnovi izrade elaborata o procjeni nekretnine, u iznosu od 1.300,00 kn, a ne u iznosu, od 6.250,00 kn, zatim troškove knjigovodstva u iznosu od 4.000,00 kn umjesto 11.600,00 kn, putne troškove stečajne upraviteljice u iznosu od 1.050,00 kn (7 dnevnica) umjesto u iznosu od 3.568,25 kn, iznos od 200,00 kn po osnovi troškova otvaranja, vođenja i zatvaranja računa, umjesto iznos od 700,00 kn. Stoga s obzirom na to da sud nije uzeo u obzir navode iz njegovog prigovora, predlaže ovom sudu preinačiti pobijano rješenje u skladu sa žalbenim navodima.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbi čl. 365. st. 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, dalje: ZPP) u vezi s čl. 6. SZ-a, u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je rješenje pravilno i zakonito.

Rješenjem ovog suda poslovni broj PŽ-2375/2019-2 od 10. travnja 2019. ukinuto je rješenje o ispravku Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-231/2015-104 od 8. ožujka 2019. i predmet je vraćen sudu prvog stupnja na ponovan postupak, uz uputu da prije donošenja odluke o troškovima stečajnog postupka iz čl. 170. SZ-a ispita trošak koji je dostavila stečajna upraviteljica u skladu s istaknutim prigovorom, koji je razlučni vjerovnik iznio na ročištu za diobu kupovine 12. ožujka 2019.

Neosnovan je žalbeni navodi kako sud prvog stupnja nije u cijelosti postupio po zadanoj uputi ovog suda. Naime, sud prvog stupnja je postupio po zadanoj uputi i naložio je stečajnoj upraviteljici da se očituje na prigovore razlučnog vjerovnika ovdje žalitelja (list 386. spisa), a stečajna upraviteljica se detaljno očitovala u podnesku od 10. svibnja 2019., uz koji podnesak je priložila i dokaze kojima opravdava zatražene troškove (list 387.- 462. spisa).

Žalbeni navodi kako su pojedini troškovi previsoko obračunati su također neosnovani.

U odnosu troškove izrade elaborata o procjeni za koji žalitelj smatra da bi trebali biti priznati samo u iznosu od 1.300,00 kn, što ničim ne potkrjepljuje, upućuje se žalitelj kako je iznos od 6.250,00 kn, temelji na ispostavljenom računu društva Cenzus d.o.o., po osnovi izrade elaborata o procjeni nekretnine koji je izradio Hrvoje Balija, stalni sudski vještak iz oblasti građevinarstva i na koji nalaz nije bilo prigovora (list 382.-419. spisa).

U odnosu na troškove knjigovodstva.

Žalitelj smatra kako troškovi knjigovodstva ne smiju biti veći od 4.000,00 kn, odnosno 100,00 kn mjesečno. Međutim, iz isprava u spisu proizlazi da su društvo Margarita Veris j.d.o.o. iz Zagreba i stečajni dužnik 25. ožujka 2015. sklopili Ugovor o knjigovodstvenim uslugama gdje je u čl. 6. ugovorena naknada u iznosu od 290,00 kn mjesečno (list 453.-455.

spisa), na temelju kojeg Ugovora je ispostavljen račun br. 67/1/1 od 17. prosinca 2018., u iznosu od 11.600,00 kn (list 460. spisa), a koji račun je stečajni dužnik dužan podmiriti.

Vezano za troškove otvaranja, vođenja i zatvaranja računa, za koje žalitelj smatra da bi trebali biti 200,00 kn umjesto 700,00 kn, upućuje se žalitelj da je stečajna upraviteljica troškove otvaranja računa, vođenja računa, troškove svake pojedine transakcije i naknadu za zatvaranje računa izračunala prema Tarifi Partner banke d.d. u poslovanju s poslovnim subjektima (list 368.-375. spisa), a temeljem Ugovora o otvaranju i vođenju transakcijskog računa (list 415.-416. spisa).

Pogrešno žalitelj smatra kako putni troškovi stečajne upraviteljice trebaju biti priznati samo u iznosu od 1.050,00 kn (sedam dnevnica).

Sud će u smislu odredbe čl. 29. st. 1. SZ-a kojim je propisano da stečajni upravitelj ima pravo na naknadu stvarnih troškova, ocijeniti supsidijarnom primjenom odredaba Zakona o parničnom postupku (čl. 151. i čl. 155. u vezi s čl. 6. SZ-a), je li taj trošak stečajnog upravitelja svrsishodan, je li dokumentiran i obrazložen, budući da stečajni upravitelj mora opravdati i obrazložiti zatraženi trošak.

Po ocjeni ovog suda, u smislu odredbe čl. 24. st. 1. i 3. SZ-a, imajući u vidu da stečajni upravitelj ima prava i obveze tijela dužnika pravne osobe te dužnost postupati savjesno i uredno (čl. 25 SZ-a), to se podrazumijeva i glede prava na naknadu za izdatke nastale u obavljanju poslova stečajnog upravitelja za stečajnog dužnika, korištenjem osobnog vozila u privatnom vlasništvu, u smislu opravdanja navedenih troškova. S obzirom na to da je u konkretnom slučaju stečajna upraviteljica obrazložila u izvješću razloge odlaska na te relacije u zahtjevu za naknadu tih troškova, navođenjem datuma korištenja vozila, razlog odlaska na navedene relacije cestarinu i kilometražu, naknadu po kilometru u iznosu od 2,00 kn, valjalo je u smislu navedenih odredaba Stečajnog zakona, kod određivanja naknade za izdatke nastale u obavljanju poslova stečajnog upravitelja, odnosno korištenja osobnog vozila ocijeniti ih opravdanim troškovima.

Stoga, u odnosu na naknadu za prijevoz odnosno visinu naknade (korištenjem osobnog vozila u privatnom vlasništvu u iznosu od 2,00 kn po prijednom kilometru) i cestarinu koju je zatražila stečajna upraviteljica, ovaj sud ocijenio je opravdanim troškom odgovarajućom primjenom odredaba Zakona o parničnom postupku, te Pravilnika o naknadi troškova u sudskim postupcima („Narodne novine“ broj 8/88; dalje: Pravilnik) kojim je propisana naknada troškova svjedocima, vještacima, stručnim i drugim osobama, odnosno službenih osoba u smislu čl. 2. t. 7. Pravilnika. Visina takve naknade (čl. 9. Pravilnika) sukladno čl. 8. st. 2. Pravilnika obračunava se po propisima koji vrijede za suce, a točkom III. Odluke o visini dnevnice za službeno putovanje u zemlji i visini naknade za državne dužnosnike, suce i druge pravosudne dužnosnike, te ostale zaposlene koji se financiraju iz sredstava državnog proračuna, a čija prava nisu uređena kolektivnim ugovorima („Narodne novine“ broj 117/12) propisana naknada iznosi 2,00 kn po prijednom kilometru.

S obzirom na to da se stečajni postupak vodi od 25. ožujka 2015. isključivo radi prodaje nekretnine, koja je jedina imovina stečajnog dužnika, a na kojoj Ivan Tominov ima upisano razlučno pravo, pravilno je sud prvog stupnja odredio da snosi troškove postupka iz čl. 170. SZ-a, čiju visinu svojim žalbenim navodima nije uspio osporiti.

Zbog navedenog je primjenom odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a, u vezi s čl. 6. SZ-a, valjalo odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje

Zagreb, 17. srpnja 2019.

Predsjednik vijeća
Davor Pustijanac, v. r.

Za točnost otpravka – ovlaštjeni službenik
Brankica Curman

Uz B. M. Curman